

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die vigesima-nona Martij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

monasterij quod in Vuerdena, ad Ruram fundavit, & quia populum contradicturum sciuit, voluit ad Mimigernafordensem ecclesiam deportari, & inhumatus relinqui, donec à fratre, Hildegrimo Cataulaunensi, accedente Caroli imperio, in memorato loco sepeliretur. Vidit autem Girfridus presbyter, nepos simul & successor cum omnibus qui secum erant, magnam lucem ante eum quasi in sublime conscendere, quam etiam Carolus Imperator cum Alcuino & cæteris qui præsentibus erant vidit, in Aquis palatio. Defunctus est autem anno octingentesimo nono, septimo Calendas Aprilis, & regio mandato depositus, uti viuis elegerat, ad Orientalem partem ecclesiæ Vuerdenensis, sexto Calendas Maij: & cadaver tanto post mortem tempore sine vlla corruptione mira fragrantia cunctos qui aderant repleuit. Non est ille nobis mortuus, inquiunt Vuerdenenses, qui toties nos & corporaliter & spiritualiter viuificat. Non est absens, quem quotidie tot miracula nobis repræsentant. Non est ociosus, qui singulis nos momentis suorum morum probitate & sanctissimæ vitæ exemplis instruit & informat.

Die vigesima-nona Martij.

De beato Stephano papa nono, Belga.

Ex Sigonio de regno Italia, & chronicis Leodiensium:

Lib. 9.

F Lorentiæ, obitus beati Stephani, papæ noni. Quem Sigonius scribit plurimis sanctitatis miraculis claruisse. Eiusque vitæ series, quod Belga fuerit, breuiter est hoc in loco proponenda. Pater eius Gothelo & frater Godefridus, quem barbatum dicunt, fuerunt duces Bullo-nenses

nenses in Lotharingia, aut, vt nunc loquimur, in territorio Leodiensi. Ipse autem Stephanus, tunc dictus Fredericus, in clero Leodiensi residebat archidiaconus. Sed à Leone nono assumtus est in bibliothecarium & Cancellarium. Et ad Constantinopolitanam ecclesiam legatus est destinatus, cum illa rursus à Romana deficiens, principatum sibi arroganter vendicasset. Vbi cum ad eum venire dedignarentur patriarcha & imperator, ille Leonis, à quo mittebatur, animi magnitudinem imitatus, vrbe egressus, sandalia sua, more Apostolorum, super eos excussit. Quo facto, cum clero & populo sacco & cinere obuoluti, ad eum perrexerunt, & Apostolicam auctoritatem in eo, ad terram prolapsi, adorarunt. Inde hæresibus damnatis, muneribus, quæ sancto Petro offerret, ab Imperatore donatus, in Italiam redijt. Vbi à Transmundo, Comite Teatino, per libidinem auaritiæq; dispoliatus est. Inde in odium Henrici, propter Godefridum fratrem, qui Beatricem Ducem Tusciæ in vxorem acceperat, cum se incidisse videret, insidias fugiens, Cassini monachum induit. Vbi paulò post in abbatè est assumtus, & à Victore Leonis successore in Cardinalem allectus: eoq; mortuo, cum è Tuscia Romam venisset, ex hospitio per vim in basilicam diui Petri ad vincula tractus, in die Stephani pontificis, Stephanus nonus est appellatus. Mox, contra Henricum regem, & Mediolanensem clerum, ad reformationem se conuertit, quoad collationem ecclesiarum, coniugia sacerdotum, & nuptias consanguineorum. Ad quæ perficienda Petrum Damiani Raucennatem, sanctitate, doctrina, & rerum gerendarum peritia clarum eremitam, Othièsi ecclesia decorauit. Qui sub ipso & successore prudenter Mediolanenses ad obedientiam Romanæ sedis, cui multis annis rebellauerant, reuocauit. Leodiensi episcopo, antiquæ residentix non immemor, misit pretiosum superhumeralè. Sedit vir sanctus mensibus fere octo, & cum moriturum se breui præsentiret, periijt ex Hildebrandi demum consilio, quem ad Imperatorem legatum miserat, ecclesiam ordinari.

Die